

POPPIES EN KLAPROZEN

Tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst op 12 januari j.l. in Den Haag kregen alle aanwezigen een pakketje dat bestond uit allerhande poststukken. De bedoeling van deze actie was om door onderling te ruilen het filatelistisch bezig zijn met deze poststukken te bevorderen.

In mijn pakketje trof ik de hier afgebeelde FDC van Amerika aan. Hoewel Amerika niet tot mijn verzamelgebied hoort trok deze FDC direct mijn aandacht.

Het is een op 9 november 1948 uitgegeven FDC met een postzegel ter ere van de Amerikaanse Moina Belle Micheal (1869-1944) die 30 jaar eerder op het idee kwam om klaprozen (poppies) te verkopen ten bate van gehandicapte soldaten en hun families. Zo ontstond Poppy Day. Bij de beschouwing van deze FDC legde ik onmiddellijk de link met een Canadese postzegel die enige jaren geleden mijn interesse had gewekt. Dat was in 2001 na een bezoek, tijdens een vakantie in Ieper in België, aan het museum over WO-I in de Lakenhallen.

Daar kwam ik onder de indruk van het voorgedragen gedicht "In Flanders Fiels" van een Canadese legerarts uit die oorlog. Dat gedicht liet mij niet los en thuis gekomen ging ik op zoek naar de precieze tekst. Bij het zoeken op internet stuitte ik niet alleen op de tekst van het gedicht maar ook op onderstaande postzegel. Deze had ik bovendien al in mijn bezit maar hij had nog nooit mijn speciale aandacht getrokken. Vanaf dit moment was deze zegel een dierbare herinnering en hij zit nu in mijn fotoalbum van die vakantie.

De postzegel is in 1968 uitgegeven ter gelegenheid van de 50^e sterfdag van John McCrae. McCrae was een Canadese arts, geboren in 1872 in Guelph Ontario, die dienst deed in een militair noodhospitaal in West-Vlaanderen (1914). In de zomer van 1915 werd hij overgeplaatst naar de medische dienst in Frankrijk. Hij overleed daar in 1918 aan longontsteking. Hij schreef "In Flanders Fields" in 1915 tijdens de tweede slag om Ieper. Het werd het bekendste gedicht over de eerste wereldoorlog. De aanvangsregels van dit gedicht staan op de postzegel van John McCrae vermeld, boven het slagveld met klaprozen.

Op 9 november 1918, twee dagen voor het tekenen van de wapenstilstand, las Moina Micheal dit gedicht in een damesblad. Hierdoor getroffen pakte ze pen en papier en schreef als antwoord haar gedicht "We shall keep the faith". Bovendien besloot ze voortaan altijd een klapproos te dragen. Andere vrouwen namen dit over en gingen de bloemen verkopen. De opbrengst ging naar de weduwen en kinderen van de gesneuvelde soldaten en naar invalide soldaten. In Frankrijk kreeg dit in 1921 navolging en in Engeland in 1922. Inmiddels is de poppy al vele jaren een in de westerse wereld alom bekend symbool.

Nog steeds wordt er in de geallieerde landen die hebben deelgenomen aan de Eerste Wereldoorlog op hun gedenkdag een papieren of kunststoffen klapproos gedragen. In Amerika is dat op Veterans Day (11 november). In Groot-Brittannië is de klapproos zelfs uitgegroeid tot symbool voor alle gesneuvelde soldaten. Deze worden daar jaarlijks op Remembrance Day, Armistice Day of Poppy Day (11 november of de tweede zondag in november) herdacht.

In 2001 gaf de Bank of Canada onder meer een nieuw 10-dollarbiljet uit. Het thema op de achterkant van dit biljet is Remembrance en Peacekeeping. Aan de rechter kant zijn een veteraan en twee jonge mensen afgebeeld die een herdenking op Remembrance Day bijwonen. In het midden staat een vrouwelijke soldaat, die de rol van vredesbewaker vertolkt. Aan de linkerkant is de eerste strofe van het gedicht van McCrea in het Engels en Frans afgedrukt. Het wordt geflankeerd door poppies en vredesduiven die het gedenken en de vrede symboliseren.

In Ieper wordt nog altijd, dagelijks om acht uur 's-avonds, de Last Post geblazen onder de Menenpoort. Dit is een indrukwekkend monument waarin de namen zijn gegraveerd van circa 55.000 gesneuvelde soldaten uit het Britse Gemene Best. Dit monument is permanent "bekleed" met kunststoffen poppies die door de nabestaanden van deze "soldiers" worden aangebracht.

Op 11 november a.s. is het precies 90 jaar geleden dat de wapenstilstand werd ondertekend. Op Poppy Day zullen dan weer zeer veel gesneuvelde soldaten grootscheeps herdacht worden.

IN FLANDRES FIELDS

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly.
Scarce heard amid the guns below.

We are the dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie,
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

WE SHALL KEEP THE FAITH

Oh! You who sleep in "Flanders Fields,"
Sleep sweet -- to rise anew!
We caught the torch you threw
And, holding high, we keep the Faith
With all who died.

We cherish, too, the poppy red
That grows on fields where valor led;
It seems to signal to the skies
That blood of heroes never dies,
But lends a lustre to the red
Of the flower that blooms above the dead
In Flanders Fields.

And now the Torch and Poppy red
We wear in honor of our dead.
Fear not that ye have died for naught;
We'll teach the lesson that ye wrought
In Flanders Fields.